

SEKS MÅNEDER AV OPPSIKTSVEKKENDE SEIRE

I løpet av seks måneders koordinerte offensiver og oppstander - fra 30. mars til 30. september 1972 - har de væpnede frigjøringsstyrker og folket i SVN vunnet oppsiktsvekkende seire på alle frontavsnitt i SVN. Disse seirene er allsidige og overstiger alle de tidligere. Offensiven går inn i sin syvende måned. Og enda større seire er i vente.

Denne offensiven er langsiktig og av stor skala, med kontinuerlige angrep og oppstander som tildeler fienden sviende slag. Over 325.000 fiendtlige soldater er uskadeliggjort eller tatt til fange, og store mengde av krigsmateriell er erobret eller ødelagt. USA-marionettens mest erfarne tropper - selv ryggraden for "vietnamiseringen" - er desimert, og kan ikke gjenvinne sin tidligere styrke. Deres halv-militære styrker, kjerne i det brutale undertrykkelsesapparatet på landsbygda, støttepunktet for "pasifiseringsprogrammet" har blitt alvorlig straffet. "Pasifiseringsplanet" ble mange steder tilintetgjort. Over 2,5 millioner mennesker er blitt frigjort fra fiendens grep, og de nylig befridde områdene vokser stadig, fra landsby til landsby, distrikt til distrikt, provins til provins...

Bare i den første måneden av den strategiske offensiven har de væpnede frigjøringsstyrker og folket knust mange av fiendens sterkeste forsvarslinjer og anlegg både på slettene (Quang Tri, An Loc..) og i høylandet (Kontum, Dakto..). Fiendens defensive stilling ble snudd opp ned, og bresjer ble slått i mange strategiske områder. Nesten 100.000 mann fra Saigon-hæren ble satt ut av spillet. Mange enheter, fra regiment til divisjons størrelse, samt andre tekniske enheter ble simpelthen utryddet eller alvorlig desimert. Saigons mobile strategiske reserve styrker ble sendt hit og dit bare for å lide store tap.

Folket og frigjøringsstyrkene i den Sentrale Trung Bo-sletten og i Nam Bo (de sørlige provinsene, Mekongdeltaet..) benyttet seg av denne gunstige situasjonen for samtidig å reise seg og angripe hundrevis av fiendtlige militære baser, stillinger, flybaser, havner og lageranlegg. De har knust store deler av Saigons undertrykkelsesapparat og halv-militære styrker (for eksempel de s.k. hjemmevernstyrker) og utvidet de frigjorte områder ytterligere.

I all hast sendte Nixon en stor fly- og marinestyrke for massivt å trappe opp krigen i et forsøk på å redde "vietnamiseringen" fra total kollaps og stanse folkets offensiv og oppstand. Dessuten har USA hensynsløst gjenopptatt sin ødeleggelseskrig mot Nord VN. Dets brutale bombetokter tar sikte på å slå ned vårt folks kampvilje, og forhindre

Nord Vietnam - den store base - til å assistere SVN, den storefront og sådan isolere vårt folks revolusjonære kamp.

Imidlertid har virkeligheten på slagmarken bevist at selv om USA har "re-amerikanisert" krigen på et høyt nivå med sine fly- og marine styrker, har de ikke klart å snu situasjonen eller kvele folkets revolusjonære kamp. Tvert imot ble de tvunget enda dypere inn i en passiv og defensiv stilling i Sør.

Både marionettene regulære og regionale styrker har lidt store tap. Fiendens "pasifiseringsprogram" ble smadret i mange vitale områder, til og med i de områdene som USA-marionettene utbasunerte som 100% "pasifiserte". Man har erobret hundrevis av fiendens poster, bunkere etc langs kystområdene (Quang Nam, Quang Ngai, Binh Dinh..) og i Kekong deltaet (Kien Phong, Kien Tuong, My Tho, Ben Tre..) samt langs Riksvei 4. Millioner av mennesker reiste seg, slo i stykker fiendens undertrykkelsses apparat og gjenvant kontroll over utstrakte områder både på sletten og i høylandet. Sammen med geriljastyrkene har lokalbefolkningen omringet og angrepet fienden, sprengt i lufta broer og avskåret fiendens forsyningslinjer. Hundretusener av mennesker, inngjerdet i konsentrasjonsleire og de s.k. strategiske landsbyer, frigjorde seg selv fra fiendens grep og vendte tilbake til sine hjemsteder for å gjenoppta produksjonen eller delta i motstanden. Mange områder i de viktige frontavsnitt eller langs de strategiske kommunikasjonslinjer er blitt frigjort. På denne måten øker truselen mot fienden i de store byene, inkludert Saigon og Da Nang. Mens marionettetroppene, sendt til forskjellige fronter i deres ytre forsvarslinjer, ble alvorlig slått tilbake i sine motoffensiver, har folkets væpnede styrker og befolkningen intensivert sine angrep og oppstander bak fiendens linjer.

Slik ble titusener av fiendens tropper satt ut av spillet langs Riksvei 4 i My Tho, Ben Tre, Go Cong, An Giang, Rach Gia provinser i Mekongdeltaet. Det gjelder flere bataljoner av marionettene 9., 7., og 21. divisjoner og grensestyrker.

Det samme skjedde på slettene i den Sentrale Trung Bo: i Cam Doi, Que Son, Tien Phuoc, Tay Thang Binh (sør-vest for Da Nang), Ba To, Mo Duc, Duc Pho...

Fiendens baser og stillinger langs Riksvei 19 (vest for Pleiku), RV 1, 15, 13 og 4 til Saigon ble angrepet og isolert. Forsvarslinjen i Saigons utkant er i alvorlig fare. Baser, lageranlegg og strategiske flybaser, inklusive Bien Hoa, Long Binh, Cam Ranh, Pleiku, Da Nang, Phu Bai og Mang Ca (Hue) ble satt under ild. Hundrevis av fly/helikoptre ble ødelagt på bakken. Hundrevis av tonn bomber, granater og drivstoff sprengt

i lufta.

De seirene som er vunnet i løpet av de siste 6 måneders offensiver og oppstander er store og uten sidestykke. Disse seire av strategisk betydning har endret krigssituasjonen raskt, og skaffet folket og dets væpnede styrker en ny, sterk og solid stilling, en ny og enda større militær og politisk styrke på alle frontavsnitt i SVN. Til tross for at USA har reamerikanisert aggresjonskrigen ved å bruke sine to viktigste våpen - fly og marinestyrker - kan de ikke redde seg selv fra nederlaget.

SITUASJONEN I SØR-VIETNAM VURDERT AV EN AMERIKANER

" Alt det vi har lært ble oppsummert av Madame Nguyen Thi Binh, Utenriksminister og sjefsforhandler for PRR, da hun fortalte oss at de fleste amerikanere er plaget av sin udugelighet til å forstå folkekri- gen. Hun sa at den amerikanske pressen konsentrerer seg om den militære skjebne til byene fordi det som skjer der er oppsiktsvekkende. Dette tjener hensiktene til den amerikanske regjering som engasjerer seg i en kampanje av psykologisk krigføring mot det amerikanske folk. Fra begynnelsen av offensiven har (USA-) regjeringen bevisst forvrenget den andre sidens målsetninger for å få de til å se mislykket ut. Amerikanerne ble ledet til å tro at den eneste test er om byer som An Loc, Kontum, Hue og til og med Saigon kommer til å erobres eller ikke med konvensjonelle militære styrker. Men representantene for PRR i Paris har et helt annet syn. Ifølge dem er målet for offensiven ikke nødvendigvis å erobre og holde byene, som vil bli rasert med "utryddelsesbom- binger". Deres hensikter er å knuse vietnamiseringen, og de lykkes.

... De langvarige slag rundt An Loc, Quang Tri, Kontum og Hue virker som magneter som trekker til seg Thieu's tropper fra alle SVN's kanter. Disse troppene - som aldri har kunnet komme seg fullstendig etter oppløsningen av sine to elitedivisjoner under den mislykkete Laosinvasjo- nen ifjor - er nå desimert og demoralisert. Imens har Saigon-marionet- tenes forsvar på landsbygda blitt svekket; og frigjøringsstyrkene hol- der på å erobre de over tusen militære utposter som møysommelig ble bygget opp i løpet av tre og et halv års vietnamisering. I landsby et- ter landsby, kommune etter kommune oppløser folket i stillhet Thieus administrasjon.

Jacques Decornoy fra Le Monde sa til oss at han, på grunnlag av de informasjoner franske korrespondenter sendte ut, deler denne oppfatnin- gen. Selv om de beleirete byene ikke faller, sa han, har offensiven alle-

rede slått i stykker vietnamiseringsprogrammet som det tok tre år å bygge opp. Selv om Nixon blir gjenvalgt, vil det amerikanske folket være villig til å akseptere de omkostninger og den skam som må til for å få det istand igjen, spurte han?

Det er nå på det rene at Thieu-regimet ikke kan overleve uten ubegrenset, aktiv støtte fra den ^{mektigste} amerikanske luft- og marinestyrke som noengang er konsentrert på ett område av USA, eller noen annen militær makt. Dette, i det minste, beviser Saigons udyktighet til å greie seg selv. Hvor lenge det kan overleve, selv med en innsats uten sidestykke av amerikansk teknologi, er fortsatt et åpen spørsmål...".

Dave Dellinger

i "Liberation" - 8/72, side 11

SLUTTEN PÅ EN MYTE

(fra Le Monde 5. mai 1972)

" For bare to måneder siden framstilte Washington Saigonhæren som en av verdens beste, og vietnamiseringen som en suksess med kjempeframskritt. Den sør-vietnamesiske regjering (dvs Saigonadministrasjonen) slo fast at kun en ørliten minoritet av befolkningen står utenfor dens kontroll. Det vil si et 13 eller 14 millioner tonn bomber og diverse kommunikasjon samt kjemisk sprøyting over 1/7 av SVN's areal, innsprøyting av amerikanske dollars og militært materiell, undertrykkelse av legale opposisjoner, til slutt har tatt knekken på "kommunismen" og at "to-Vietnam" tesen endelig kunne bekreftes.

En måneds offensiv var nok til å tilintetgjøre disse mytene. Man kan på den ene siden bare beundre FNL-kjempenernes utholdenhet. Under historiens største bombardement har de klart å sette igang en offensiv uten sidestykke og fare ille med sine fiender. På den andre siden, den "formidable" sørvietnamesiske hæren, til tross for sin million mann, har til slutt vist sine svakheter. Unntatt en betydelig motstand på visse punkter, som i An Loc, har flesteparten av Saigontropper og offiserer nøyet seg med passivt å se på amerikanernes bombing av motparten, rede til å flykte i uorden hvis fare skulle true.

Tjenere av et regime som først og fremst er bygget på et grunnlag av militær- og politistyrker, synes Saigonregjeringens soldater å lide hovedsakelig av mangel på "motivasjon". Deres lederes beslutsomme anti-kommunisme har ikke fått dem til å sette igang mot-offensiver, og den såkalte "sørlege nasjonalisme" har ikke kunnet samle krefter mot "inntrengeren". Vietnamiseringspolitikken har ikke lyktes å forvandle

et halv folk til å bli en nasjon...

Vietnamiseringsperioden synes å nærme seg slutten. Mislykket i sitt forsøk på å "vietnamisere" krigen, uvillig til å "vietnamisere" freden "re-amerikaniserer" for øyeblikket Hr Nixon konflikten, uansett hva han enn sier. I virkeligheten prøver han å vinne tid. Klarer han så å unngå USAs første nederlag ?..."

SAIGON'S KRIGSBUDSJETT : STORT UNDERSKUDD

Saigonavisen DOC LAP (= Uavhengighet) kunngjorde 5. oktober 72 at Thieu-administrasjonen vil bruke 280.796.000.000 piastre (= 701.990.000 US \$) av sitt 1973-budsjett til militære utgifter. Til tross for at Thieu har påtvunget folket flere nye skatter og øket de gamle-noen av dem 200%- har underskuddet i deres budsjett likevel kommet opp i 153.492.000.000 piastre (ca 383.730.000 US\$). Krigsutgiftene har øket med 7 ganger fram til 1972 i forhold til 1966 for Saigon-administrasjonen, forteller avisen.

På grunn av den alvorlige situasjonen den står overfor har Thieu-administrasjonen beordret utstedelsen av enda ^{flere} banksedler. Piasteren (sørvietnamesisk pengeenhet) blir på denne måten ytterligere devaluert og folkets kår alvorlig vanskeliggjort.

KØPENHAVNKONFERANSEN OM USA'S KRIGSFORBRYTELSE

Den Internasjonale Kommisjon for Gransking av USA's Forbrytelser i Indokina holdt sin 3. sesjon i København fra 10. til 16. oktober 1972. Den svenske Professor Gunnar Myrdal åpnet sesjonen. Under åpningsseremonien som fant sted i Folketingets Hus krevde Danmarks Statsminister A. Jørgensen i sin tale at USA trekker seg ut fra Indokina.

USA har en lang historie av lystig, udiskriminert og massiv ødeleggelse i Indokina. Bevismaterialene som ble lagt fram for Kommisjonen bekreftet at krigen ble voldsomt trappet opp siden Nixon startet sin presidentperiode, og særlig i 1972. Offisielle amerikanske oppgaver opplyser at fra Januar 1969 til sommeren 1972-dvs før den siste intensivering av bombingene - ble 3,7 millioner tonn bomber sluppet over Indokina. Etter avslutningsmøtet ble følgende erklæring offentliggjort:

"...Siden april d.å. har teppebombingen med B52 nådd et omfang uten sidestykke, og bruken av anti-personell-bomber ble vesentlig øket. I sin ødeleggelsespolitikk har USA brukt nytt, utspekulert utstyr og teknikker som mer enn noensinne umenneskeliggjør deres udiskriminerte

krigføring. Det inkluderer for eksempel omfattende bruk av datastyrte bombingene som aktiveres av følsomme detektorer som umulig kan skille mellom militære og sivile gjenstander.

"Angrep på vanningsystemet i DRV og mineleggingen av dets havnebyer er nye, meget alvorlige trekk i den amerikanske krigføring under Nixon-administrasjonen. Nøye gransking på stedet, gjennomført av Kommisjonens undersøkelsesteam og andre upartiske iakttagere viser klart at vannings- og overrislingssystemet er blitt bevisst bombet.

"Hele byer i DRV, slik som Ninh Binh, ble fullstendig utslettet. I Sør VN har bombingene av Quang Tri alene overgått flere ganger den tonnasje som ble brukt mot Hiroshima. Tusenvis av sivile, inklusive barn, ble drept til døde eller invalidisert for livet. Sykehus, skoler, kirker, pagoder og kulturelle sentra ble bevisst ødelagt.

"I full strid med HAAG og Geneve Konvensjonene har det amerikanske flyvåpenet gitt følgende ordrer til sine piloter: " Militære mål inkluderer enhver person, område, ting, idé eller sted valgt til å ødelegges, uskadeliggjøres eller ubrukeliggjøres med våpen, for å knuse eller redusere fiendens motstandsvilje"...

"Siden Kommisjonens siste sesjon (Oslo juni 1971) har USA også forsøkt å videreføre sitt s.k. "pasifiseringsprogram". I SVN gjør Thieu-regimets vilkårlige terrorisme narr av konstitusjonelle lover og lovlige framgangsmåter... Opposisjon av alle slag, det være seg katolsk eller buddhist, liberal eller nøytral, særlig de ynges, blir knust gjennom arrestasjoner, tortur og mord. Fra januar 1969 til sommeren 1972, ble 40000 sivilpersoner i SVN henrettet uten dom under "Phoenix"-programmet. 200.000 politiske fanger holdes fremdeles fengslet, inklusive flere framragende personer fra den "Tredje Tendensen" (hverken for Thieu eller for PRR) som Thieu truer med å utrydde nettopp av den grunn.

"Med sine økende og kumulative virkninger undergraver de forskjellige aspekter av den amerikanske krigføringen selve røttene for folkets fysiske, økonomiske og sosiale eksistens, setter i fare millioner av uskyldige personer og truer både det nåværende og det framtidige menneskelige miljø med drepande effekter. Derfor utgjør de den største forbrytelsen: folkemordet...

"Omfattende litteratur offentliggjort i USA, liksom vitneutsagn og USAs offisielle dokumenter gjort tilgjengelige overfor Kommisjonen avslører at toppen i de offisielle kretser i den amerikanske regjering har hatt fullt kjennskap til slike forbrytelser som massakrer, terrorisme, tortur og illegale fengslinger. Derfor finnes det ingen uvitenhetsunnskyldning for deres vedkommende angående disse grusomheter, enten de ble begått av USAs egne styrker eller deres allierte og leiesoldater.

"Ansvaret for aggresjonen og folkemordet, liksom for slike krigsforbrytelser som udiskriminert massebombing og bruk av illegale våpen ligger først og fremst på ledere av den amerikanske regjeringen og USAs militærkommando, direkte og uten formildende omstendigheter. Disse forbrytelsene ville ikke vært muliggjort uten støtte og deltakelse av det militære og industrielle kompleksset hvis ledere må bære et tungt ansvar. De vitenskapelige kretser må likedan holdes moralsk ansvarlig for å ha tillatt bruken av sin kunnskap til forbryterske formål. Regjeringene som forsynner USA med leiesoldater og baser for å gjennomføre Indokina-krigen kan ikke slippe unna sitt ansvar..."

USA'S INTENSIVERING AV UTRYDDELSBOMBING I SØR-VIETNAM

Rapport fra SVN's Komite For Avsløring av USAs og deres lakeiers forbrytelser i SVN.

- 17. oktober 1972 -

Nixon-administrasjonen har øket den seneretid bruken av sine B52 for å teppebombe tettbefolkede områder i nærheten av Saigon og i de nylig frigjorte områder.

- fra 26./9 til 5./10-1972: 2.000 tonn bomber mot tettbefolkede områder i Tay Ninh, Thu Dau Mot, Gia Dinh provin-sene, ca. 50km radius fra Saigon.
- 6./10-72: 1.200 tonn bomber over tettbefolkede soner nord, nord-vest for Saigon.
- 11./10: områder 16km nord for Saigon ble bombet med spreng- og napalmbomber.
- 15./10: B52 teppebombet 3km fra Saigon.

Fra mai til august måned 1972 har USA bombet udiskriminert byer, provinshovedsteder... i SVN, som i An Loc, Quang Tri og de nylig frigjorte områdene i høylandet (Kontum...) og langs kysten (Binh Dinh). I Quang Tri alene droppet de 100.000 tonn bomber - 14 tonn pr pers. i denne provinsen - pluss over 100.000 granater fra den 7. Flåte. Mange av dem inneholdt giftige gasser.

USA-THIEUADMINISTRASJONENS MASSAKRE AV PATRIOTER I PHU QUOC-ØYA'S FENGSEL.

Den 11. oktober åpnet USA-Thieu-klikken ild mot innsatte ved Phu Quoc fengselet, utenfor kysten av SVN. Flere av dem ble drept. For å dekke over sine forbrytelser påsto de at "fangene prøvde å stjele geværer fra voktere mens de ble sendt ut for å samle ved". Man husker liknende historie fra den 19. mai 1970 da over 156 patrioter fengslet i Phu Quoc ble brutalt drept eller såret av Thieu-klikken. Ifølge ufullstendige oppgaver har over 35.000 personer blitt satt inn i Phu Quoc fengselet.

Gjennomsnittlig 9% av dem ble myrdet per år, mens 15% ble utsatt for grusom tortur og lemlestet.

En talsman for PRRs Utenriksdepartement offentliggjorde den 14. okt 1972 følgende uttalelse:

"Det er på det rene at USA-Thieu-klikkens forbryterske handlinger i Phu Quoc liksom ved andre fengsler i SVN tar sikte på å eliminere fengslede patrioter. På det nåværende tidspunkt blir hundretusener av

patrioter som sitter fengslet i tusener av fengsler i SVN utsatt for grusom tortur og truet med å bli myrdet av USA-Thieu klikken.

"Disse forbryterske handlinger avslører enda en gang USA-Thieu-klikkens barbariske og blodtørstige natur og deres bedragerske påstander om sin s.k. "humanitære politikk vis-à-vis fangene".

... "RSVN PRR avslører energisk overfor opinionen hjemme og utenlands USA-Thieu-klikkens brutale og bedragerske manoeuvre og knep som tar sikte på massivt å eliminere patriotene i SVN. RSVN PRR krever resolutt at USA-Thieu-klikken øyeblikkelig stanser sin grusomme politikk og setter fri alle fengslede patrioter øyeblikkelig...

" RSVN PRR er overbevisst om at regjeringer i forskjellige land, freds- og rettferdighetselskende politiske, sosiale og religiøse organisasjoner, og det progresssive folk i verden vil i tide avsløre og energisk fordømme USA-Thieu-klikkens forfølgelsespolitikk og massakre av patrioter i Sør-Vietnam"...

* * * *

VERDENS STØTTE TIL VIETNAM

. I anledning av den internasjonale Solidaritetsuke for Vietnam og Indokina - 15. til 22. oktober 1972 - har Kvinnes Internasjonale Demokratiske Forening satt i gang en kampanje for å få kvinne^{ne} i hele verden til å undertegne et åpent brev til Pr. Nixon, som protest mot USAs aggresjonskrig i Vietnam. "Det finnes kun en vei til fred: å slutte den amerikanske aggresjonskrig, øyeblikkelig å trekke tilbake alle USAs tropper fra VN, oppgi all amerikansk intervensjon i Vietnams, Laos' og Kambodsjas indre anliggender og forhandle om en politisk løsning på Pariskonferansen om VN" skrev bl. a. brevet.

. I Japan har Japans LO Generalstyre sendt ut en appell til alle fagforeninger i verden til å slutte opp om organiseringen av en dag for Internasjonalt Solidaritetsarbeid for det kjempende vietnamesiske folk, den 21. oktober 72. Det rapporteres fra Japan at over en million personer deltok i slike antikrigsaktiviteter i 31 byer, større og mindre. I Tokyo demonstrerte omlag 100.000 og holdt møter i 9 av byens forskjellige parker og krevde en slutt på USAs aggresjonskrig i VN. Andre former for solidaritet med det vietnamesiske folket tok til, som for eks. jernbanearbeiderstreik over hele landet den 21. okt 72, studentboikott av 46 universiteter, 20.000 arbeidere i Yokohama, titusener i Hiroshima Nagano og Toyama demonstrerte den 20. okt mot VN-krigen...

. I Paris deltok over 100.000 franske og utenlandske ungdommer i en demonstrasjon den 14. okt 72 som svar på kampanjen "Ikke ett minutt å tape - Seier for VN-Indokina". Demonstrasjonen varte i tre timer og hadde også mange ledende figurer fra franske politiske partier og masse organisasjoner i spissen.

Tidligere har 48 franske progressive organisasjoner oppfordret det franske folket til å øke sin materielle hjelp til VN-folket ved å bidra til "En båt for Indokina". Båten skal innom flere europeiske land før den setter kursen for Nord Vietnam.

. "De indokinesiske folk vet godt hva imperialistisk aggresjon betyr. USA-imperialistene har barbarisk bombet byer, landsbyer, skoler og sykehus. De har også angrepet dikene som er vitale for det vietnamesiske folk. Imidlertid må de innrømme at de ikke kan kue det vietnamesiske

folket som, med aktiv støtte fra de sosialistiske land og progressive krefter sikkert vil vinne..." ,Erich Honecker, Førstesekretær i DDR's Sosialistisk Enhetsparti på et møte i Øst-Berlin 20.okt der det deltok 4500 ungdommer fra DDRs Frie Ungdomsforbund.

. I VEST-TYSKLAND : "Arbeidernes Komite for Fred og Forståelse mellom landene og i verden" satte nylig i gang en Solidaritetskampanje for Vietnam som bl. a. innebærer innsamling av penger til Vietnam.

. Irak, India og Bulgaria har på ny gjentatt sin faste støtte til det vietnamesiske folket og krevdt øyeblikkelig tilbaketrekking av alle USA-tropper fra Vietnam. (Felles kommuniker 14., og 15. okt 72 i New Delhi og i Sofia)...

.....

I DE FRIGJORTE OMRÅDENE I SØR-VIETNAM

Kulturelle aktiviteter

Jo heftigere kampen er, desto mer interessert er folket i kulturelle aktiviteter. De lokale PRR-administrasjonene yter kulturen stor oppmerksomhet. I Vinh Long reiste således "Cuu Long"(Mekong) dans- og sanggruppe til mange ulike steder i provinsen for å opptre for folket i de nylig befridde områdene, framfor alt i og omkring de tidligere "strategiske landsbyer". Man holdt også forestillinger på 60 steder i Tra Vinh provinsen. Liknende forestillinger og filmvisninger ble arrangert i Gia Dinh, nord for Saigon, og på andre steder. Samtidig delte man ut til folket bulletiner om offensivens seire, og aviser. Syv distrikter og dusinvis av landsbyer i Ben Tre provinsen (Mekongdeltaet) utga sine egne bulletiner. Foruten dette har også provinsen en rekke kunst- og litteraturtidsskrifter, avisen "Chien Thang" (Seieren) samt andre publikasjoner. I Tra Vinh har informasjonstjenesten gitt ut aviser og bulletiner både på vietnamesisk og khmer-språket, da mange kombodsjanske minoriteter bor i denne provinsen.

Undervisning

Mange flere skoler ble bygget og klasser skapt innenfor det nye skoleåret. I Tra Vinh (Mekongdeltaet) startet ytterligere 119 klasser for 8.000 elever, inklusive 3.000 elever født i Kambodsja, som får undervisning på sitt eget morsmål. I Ben Tre har antallet elever øket fra 4000 i siste delen av 1971 til 10.000 i slutten av juni 72.

Produksjon.

I de frigjorte områdene i Quang Nam (Sentrale VN) pågår en konkurranse kampanje for å øke produksjonen til tjeneste for motstandskampen. Bøndene reparerer diker og dammer og graver flere overrisslingskanaler. De dyrker både ny jord, og marker som i mange år har ligget brakk. I Ca Mau (Mekongdeltaet) ble 30.000 ha land ny oppdyrket. Bøndene plantet 85.254 ha. med ris og 1.228 ha. med annen grøde. De hjalp også folket i de nylig frigjorte områdene med jord, penger og arbeidskraft. I Binh Long (Nord for Saigon) har et stort antall gummiplantasjearbeidere midlertidig gått over til jordbruksproduksjon, mens de venter på at plantasjene igjen skal kunne produsere.

I landsbyene holder man møter for å diskutere produksjons- og forsvarsplaner. I Kien Phong (Mekongdeltaet) bygget bøndene mer enn 500 nye tilfluktsrom og startet våpenversksteder mange steder.

Helsetilsyn

Mobile team med medisinsk personale gjennomførte i My Tho helseundersøkelse, behandling og forbyggende vaksinasjon av 47000 pers. og etterkontroll av over 2000 nye mødre. Flere helsestasjoner og mor-og-barn sentrable bygget i området. Departemenet for legemidler har anvendt lokale produkter for å lage 30 nye typer medisiner./.

Republikken Sør Vietnams
Provisoriske Revolusjonære Regjerings
Informasjonsbyrå i Oslo

PB 8317 Hammersborg, Oslo 1.

Tlf. 11 18 62 PGiro 20 91 36

PR 36/72
27.10.1972

PRESSEMELDING

ERKLÆRING FRA DEN DEMOKRATISKE REPUBLIKKEN VIETNAMS REGJERING ANGÅENDE
DEN AKTUELLE SITUASJON OM FORHANDLINGENE OM VIET NAM

26.10.1972

(Uoffisiell oversettelse)

Etter mange år med heroisk motstand fra vårt folk og vår hær i begge soner, ble USA i oktober 1968 tvunget til å stanse sin bombing og ødeleggelseskrig mot DRV, og akseptere å delta i en fire-parterskonferanse om Vietnam i Paris. Denne situasjonen åpnet utsikter for gjenopprettelse av fred i Vietnam.

Imidlertid valgte Nixon-administrasjonen å "vietnamisere krigen" og forhandle ut fra en styrke-posisjon, slik at USAs aggresjonskrig ble forlenget, trappet opp og utvidet, og fredsforhandlingene om Vietnam låste seg fast.

I løpet av de siste 4 årene har det vietnamesiske folket tålmodig og ukuelig styrket sin rettferdige kamp på det militære, politiske og diplomatiske plan, og har vunnet store seire uten sidestykke, særlig siden Våren 1972. Dette er et alvorlig nederlag for "vietnamiserings"-politikk.

Samtidig har DRV Regjering alltid vist klart sin seriøse holdning og velvilje til å nå fram til en fredelig løsning på Vietnamspørsmålet på grunnlag av garantier for det vietnamesiske folks grunnleggende nasjonale rettigheter og Sør-Vietnams folks selvbestemmelsesrett.

I full enighet med RSVN PRR har DRV Regjering ført private møter med USA Regjering med sikte på å løse Vietnamproblemet på en fredelig måte. Men inntil September måned 1972 var forhandlingene om Vietnam resultatsløse.

For å framskyldte forhandlingene, la DRVs side fram på det private møtet den 8. oktober 1972 et nytt og ytterst viktig tilbud: å diskutere utkastet til en "Avtale om Stans av Krigen, gjenopprettelse av Fred i VN", og foreslo at DRV Regjering, med samtykke av RSVN PRR, og USA Regjering, med samtykke av Republikken Viet Nams Regjering blir enige om og undertegner denne avtalen for raskt å gjenopprette fred i Vietnam. I utkastet til denne avtalen foreslo DRVs side en slutt på krigen over hele Vietnams territorium, innføring av våpenhvile i Sør-Vietnam, slutt på alt militært engasjement fra USA i Sør-Vietnam, tilbaketrekning av alle tropper tilhørende USA og USAs og Republikken Vietnams allierte, utveksling av alle tilfangetatte fra alle sider. I tiden fra våpenhvilen til dannelsen av en regjering utgått fra frie og demokratiske valg, vil det eksistere to administrasjoner i Sør-Vietnam med sine respektive funksjoner innenriks og utenriks. Disse to administrasjoner skal øyeblikkelig forhandle for å virkeliggjøre Sør-Vietnam folks selvbestemmelsesrett, oppnå nasjonal enighet, sikre Sør-Vietnam-folkets demokratiske friheter og danne en administrasjon av nasjonal harmoni hvis oppgave er å oppfordre partene i Sør-Vietnam til å gjennomføre de undertegnede avtaler og organisere almenne valg i Sør-Vietnam.

De to parter i Sør-Vietnam skal sammen raskt løse Sør-Vietnams indre problemer i løpet av tre måneder etter våpenhvilen. På denne måten, slik

som den amerikanske siden ofte har ønsket, vil det vietnamesiske spørsmålet løses i to trinn. Første trinn: stanse krigen i Vietnam, innføre våpenhvile i Sør-Vietnam, stoppe alt amerikansk militært engasjement i Sør-Vietnam og bli enige om prinsippene for virkeliggjørelsen av Sør-Vietnams folks selvbestemmelsesrett. Andre trinn: de to parter i Sør-Vietnam vil sammen løse Sør-Vietnams indre anliggender. Det ble foreslått fra DRV side at DRV og USA undertegner denne avtalen i midten av oktobermåned 1972.

Dette forslag fra DRV har brakt forhandlingene om Vietnam, som har vart i 4 år, på vei mot en løsning. Den amerikanske siden innrømte selv at utkastet til en "Avtale om Stans av Krigen og gjenopprettelse av Fred i Vietnam" som ble lagt fram fra DRV side var et meget viktig og grunnleggende dokument som baner veien for en rask løsning.

Etter mange dager med forhandlinger, ble DRV og USA den 17. oktober 1972 enige om så å si alle punktene som dannet grunnlag for DRV utkast til en avtale, unntatt to. Med sin velvilje har DRV side gjort sitt beste for å fjerne de siste hindringene og godkjent USAs forslag angående de to gjenstående punkter i avtalen. I sitt budskap den 20. oktober 1972 til DRV Statsminister satte Pr. Nixon pris på DRV godvilje og erkjente at teksten til avtalen kan betraktes som ferdig. Men også i dette budskapet tok den amerikanske presidenten opp en rekke innviklete problemer. Med ønske om en rask slutt på krigen og gjenopprettelse av fred i Vietnam klargjorde DRV Regjeringen sitt syn på disse problemene. I sitt budskap den 22. oktober 1972 erklærte den amerikanske presidenten seg tilfreds med DRV Regjeringens forklaringer. På denne måten ble teksten til avtalen gjort ferdig den 22. oktober 1972.

Hovedspørsmålene i avtalen som man ble enig om kan resymeres slik:

- 1/- USA respekterer Vietnams uavhengighet, suverenitet, enhet og territoriale integritet slik det ble bestemt i Geneve-avtalen av 1954.
- 2/- 24 timer etter undertegnelsen av avtalen blir det våpenhvile over hele SVN, stans av alle amerikanske militære aktiviteter, slutt på bombing og mineleggingen av Nord VN. USA trekker ut fra SVN i løpet av 60 dager alle tropper og militærpersonell fra USA og de fremmede land som er USAs og Republikken VNs allierte. Det vil ikke bli tillatt de to parter i SVN å ta imot tropper, militære rådgivere og personell, våpen, ammunisjon og krigsmateriell i SVN. Fra tid til annen vil de få lov å erstatte de våpen, den ammunisjon og det krigsmateriell som er blitt utslitt eller ødelagt etter våpenhvilen, på basis av en en-mot-en-utveksling av materiell av samme art og effektivitet. USA skal ikke fortsette å intervensere militært og blande seg i SVNs indre anliggender.
- 3/- Utveksling av alle personer fra alle sider som ble arrestert og fengslet. Dette skjer parallelt med at USA trekker tilbake sine tropper.
- 4/- De gjeldende prinsipper for virkeliggjørelsen av SVNs folks selvbestemmelsesrett er:
 - det sør-vietnamesiske folk bestemmer selv SVNs politiske framtid gjennom virkelig frie og demokratiske almenne valg under internasjonal overvåking.
 - USA skal ikke understøtte noen som helst politisk tendens eller person i SVN og forsøke å påtvinge en USA-vennlig regjering i Saigon.
 - oppnå nasjonal forsoning og enighet.
 - sikre folkets demokratiske friheter.
 - opprette en administrativ infrastruktur kallt Nasjonalråd For Nasjonal Forsoning og Enighet, bestående av tre like store deler. Rådet skal oppfordre RSVN PRR og Republikken VN Regjering til å gjennomføre de avtaler som er blitt undertegnet, og organisere almenne

valg. De to parter i SVN vil drøfte nedsettingen av komiteer på lavere nivå.

- spørsmålet om de væpnede styrker i SVN vil løses av de to parter i SVN på grunnlag av nasjonal forsoning og enighet, likhet og gjensidig respekt, fri fra utenlandsk innblanding, i takt med etterkrigs-situasjonen.
- blant de problemene som skal drøftes mellom de to parter i SVN er spørsmålet om tiltak for å redusere antall tropper fra begge siders væpnede styrker og demobilisering av disse tilbaketrukkede tropper.
- de to parter i SVN vil så fort det lar seg gjøre undertegne en avtale angående SVN's indre anliggender, og gjøre sitt ytterste for å oppnå dette i løpet av tre måneder etter at våpenhvilen trer i kraft.

5/-Gjenforeningen av Vietnam skal skje skritt for skritt, med fredelige midler.

6/-Opprette en Sammensatt Militærkomisjon bestående av fire parter; opprette en Sammensatt Militærkomisjon bestående av 2 parter i SVN; opprette en Internasjonal Kontroll- og overvåkingskomité; innkalle en Internasjonal Konferanse om Vietnam i løpet av 30 dager etter undertegnelsen av avtalen; under internasjonal garanti.

7/-DRV Regjering, RSVN PRR, USA Regjering og RVN Regjering respekterer helt det kambodsjanske og det laotiske folks nasjonale grunnleggende rettigheter slik det ble anerkjent i Geneve-avtalen om Indokina av 1954 og i Geneve-avtalen om Laos av 1962. Disse avtalene innebærer Kambodsjas og Laos' uavhengighet, suverenitet, enhet og territoriale integritet. De ovennevnte regjeringer respekterer Kambodsjas og Laos' nøytralitet. DRV Regjering, RSVN PRR, USA Regjering og RSV Regjering forsikrer at de ikke skal anvende Kambodsjas og Laos' territorium for å krenke andre lands suverenitet og sikkerhet.

Fremmede land skal slutte alle militære aktiviteter i Laos og Kambodja; trekke fullstendig ut og ikke på nytt sende inn i disse to landene tropper, militære rådgivere og personell, våpen, ammunisjon og krigsmateriell.

Kambodsjas og Laos' indre anliggender skal løses av folkene i disse landene uten fremmed innblanding.

Anliggender som angår de tre indokinesiske land skal løses av og mellom dem, på basis av gjensidig respekt for uavhengighet, suverenitet, territoriale integritet uten innblanding i hverandres interne saker.

8/-Stans av krigen og gjenoppbyggelse av fred vil danne grunnlag for nye forhold mellom DRV og USA basert på likhet og gjensidig interesse. USA skal bidra til å hele krigssårene og til gjenoppbyggingen av DRV og hele Indokina.

9/-Denne avtalen trer i kraft umiddelbart etter at den er blitt undertegnet. Alle de involverte parter skal seriøst gjennomføre denne avtalen.

De to parter ble også enige om en timeplan for undertegnelsen av avtalen. Etter forslag fra den amerikanske side ble de to parter den 9. oktober 1972 enige om følgende: den 18. oktober 1972 stopper USA bombingene, mineleggingen av Nord VN; den 19. oktober 1972 paraferer de to sider utkastet til avtale i Hanoi; den 26. oktober 1972 undertegner utenriksministrene fra de to landene offisielt avtalen i Paris.

Den 11. oktober 1972 foreslo den amerikanske side følgende forandring av timeplanen: den 21. oktober 1972 stopper USA bombingene, mineleggingen av Nord VN; den 22. oktober 1972 paraferer de to sider utkastet til avtale; den 31. oktober 1972 undertegner utenriksministrene fra de to landene offisielt avtalen i Paris.

DRVs siden erklarte seg enig i den nye amerikanske timeplanen. Den 20. oktober 1972, under påskudd av nye uoverenstemmelser, la den amerikanske siden fram enda en ny timeplan: den 23. oktober 1972 stopper USA bombin-

gen, mineleggingen av Nord VN; den 24. oktober 1972 paraferer de to sider utkastet til avtalen Hanoi; den 31. oktober 1972 undertegner utenriksministrene fra de to landene offisielt avtalen i Paris. Med sin godvilje til tross for at USA flere ganger forandret på de punkter som man er blitt enige om, gikk DRV side på side med det nye amerikanske forslag, og understrekte at den amerikanske siden ikke kan bruke hvilken som helst grunn til å forandre den timeplanen som er blitt godkjent.

Slik ble DRV og USA den 22. oktober 1972 fullt enige om utkastet til "Avtale om Stans av Krigen, gjenopprettelse av Fred i VN" og om timeplanen for de tingene som må gjøres inntil den offisielle undertegnelse av avtalen den 31. oktober 1972. Det var på det rene at de to parter har kommet til enighet om en avtale av ytterste viktighet, i samsvar med det vietnamesiske, det amerikanske og verdens folks ønsker.

Men den 23. oktober 1972, i strid med sine løfter, nevnte på nytt den amerikanske siden vanskeligheter som var oppstått i Saigon og krevde fortsatte drøftelser for å løse de nye problemer. Og de lot være å snakke om de ting de har gitt garanti for som stadfestet i den godkjente timeplanen. Med dette har den amerikanske siden skapt en meget alvorlig situasjon, som setter undertegnelsen av "Avtale om Stans av Krigen, gjenopprettelse av Fred i VN" i fare.

De såkalte vanskeligheter i Saigon er kun påskudd for å utsette gjennomføringen av USAs forpliktelser. For det er en kjensgjerning at Saigon-administrasjonen ble innsatt og er underholdt av USA. Denne administrasjonen, med en hær av leiesoldater utstyrt og betalt av USA, er et redskap for gjennomføringen av USAs "vietnamiseringspolitikk" og ny-kolonialistisk politikk, som krenker det sør-vietnamesiske folks nasjonale rettigheter. Denne administrasjonen er et instrument som USA benytter for å sabotere enhver fredsløsning på Vietnamspørsmålet.

Denne situasjonen beviser Nixon-administrasjonens mangel på seriøse holdning og godvilje i forhandlingene med sikte på å stanse krigen og gjenopprette freden i Vietnam. Den bare forlenger forhandlingene med den hensikt å lure opinionen, dekker over sine intensjoner om å opprettholde Saigon-marionette-regimet for å kunne fortsette aggresjonskrigen i Vietnam og i Indokina.

Nixon-administrasjonen må bære ansvaret for, overfor det amerikanske folk og verdens folk, for utsettelsen av undertegnelsen av avtalen som forlenger krigen i Vietnam.

DRVs Regjering føler det som sitt ansvar å underrette sine landsmenn og soldater i hele landet, verdens folk og det amerikanske folk om den aktuelle situasjonen angående de private møter mellom DRV og USA. Denne meddelelse tjener freden og har ingen innflytelse på forhandlingene, for begge parter har kommet til enighet om utkastet til avtalen og timeplanen for undertegnelse av den. I det DRV Regjering meddeler om denne situasjonen holder den fortsatt de løfter som ble inngått mellom DRV og USA, nemlig at man ikke skal forandre utkastet til avtale og at datoen for undertegnelse av avtalen er den 31. oktober 1972.

DRV Regjering avslører energisk Nixon-administrasjonens mangel på seriøse holdning og velvilje. DRVs Regjering krevder resolutt at den amerikanske regjering imøtekommer DRV Regjeringens gode vilje og seriøst gjennomfører sine forpliktelser, undertegner den godkjente avtalen den 31. oktober 1972, som tar sikte på å slutte krigen, gjenopprette freden i Vietnam, bidra til å styrke freden i Asia og i den øvrige verden, i samsvar med det vietnamesiske, det amerikanske og verdens folks aspirasjoner.

Landsmenn og soldater i hele landet !

Vi ønsker fred i uavhengighet og frihet. Vi har god vilje. Men USA-imperi-

alismen nærer det håp fortsatt å kunne okkupere den sørlige delen av vårt land, forvandle den til en ny-koloni og militærbase for USA, og dele vårt land i lang tid. Vi vil heller ofre alt, enn å bli underkuet. "Ingen ting er mer verdifullt enn uavhengighet og frihet !" .

For fedrelandets uavhengighet og frihet, for fred, nasjonal uavhengighet, demokrati og sosialisme i verden kjemper vi nå og beseirer USA-aggressorene. Vår stilling er en seierrik en, med initiativ, den går oppover. USA-imperialistenes og deres lakeiers stilling er en tapende stilling, en passiv og defensiv stilling som går nedover.

Mer enn noensinne viser våre landsmenn og soldater i hele landet sin besluttomhet, solidaritet, enhet - millioner som én. - og overvinner alle prøvelser, ofre, og anstrenger seg for å realisere President Ho Chi Minhs hellige testamente; tålmodig styrker de kampen på alle tre militær, politisk og diplomatisk fronter inntil de noble mål blir oppnådd: å frigjøre Sør, forsvare og bygge opp sosialismen i Nord og oppnå fred og gjenforening for vårt land. Vårt folk vil resolutt stå side om side med broderfolkene i Kambodsja og Laos for beslutsomt å beseire fullstendig de amerikanske imperialistiske aggressorene og deres lakeier!

Vårt folks kamp mot USA, for nasjonal frigjøring, er rettferdig. Vårt folks solidaritet er en uovervinnelig styrke. Vårt folks tradisjon når det gjelder å bekjempe inntrængere bygger på tålmodighet og kan ikke beseires. I tillegg får vårt land sympati og betydelig støtte fra de sosialistiske broderland og fra verdens progressive folk. Vi er sikret å seire!

DRV Regjering oppfordrer regjeringene og folkene i Sovjetunionen, Kina og andre sosialistiske broderland, freds- og rettferdighetselskende land, internasjonale organisasjoner, det amerikanske folk og verdens folk som hittil helhjertet har støttet det vietnamesiske folk i dets kamp mot USA, for nasjonal frigjøring, til resolutt å kjempe og kreve av USA Regjering at den realiserer de ting som USA og DRV har kommet til enighet om, for raskt å slutte krigen og gjenopprette freden i Vietnam.

DRV appellerer til brødre og venner fra de fem kontinenter om ytterligere å øke sin støtte og hjelp til det vietnamesiske folks rettferdige sak inntil den fullstendige seier !

Vietnams folk er sikret å seire !

De tre indokinesiske folkene er sikret å seire !

Hanoi 26. oktober, 1972.

trykksaker

MASSEKORSBAND

AVS:

RSVN PRRs Informasjonsbyrå,
PB 8317 Hammersborg, Oslo 1,
Norge.

